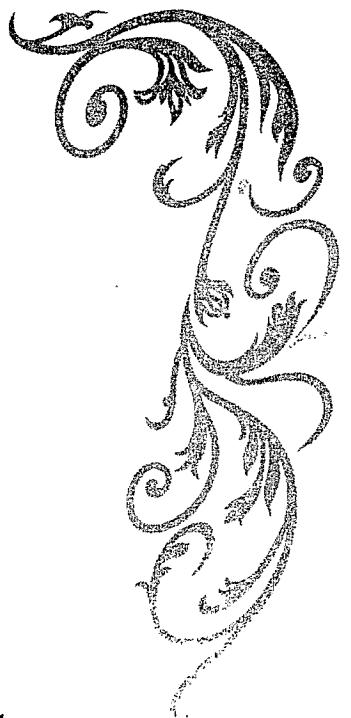
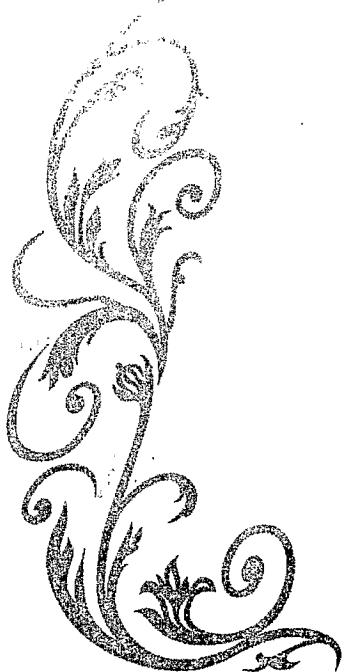

سُلَيْمَان

١٩٩٩

دانشگاه اصفهان

دانشکده علوم

گروه زیست‌شناسی

پایان نامه‌ی کارشناسی ارشد رشته‌ی زیست‌شناسی - میکروبیولوژی

بررسی فراوانی ویروس SEN در استان گیلان

استاد راهنما:

دکتر مجید بوذری

پژوهشگر:

عباس کریمی راسته‌کناری

۱۳۸۸/۱۰/۲۷

شهریور ماه ۱۳۸۸

دانشگاه
اصفهان

۱۲۹۹۸۸

کلیه حقوق مادی مترتب بر نتایج مطالعات،
ابتكارات و نوآوری‌های ناشی از تحقیق موضوع
این پایان نامه متعلق به دانشگاه اصفهان است.

پیووه کارشناس پایان نامه
رجایت شده است.
تحصیلات تکمیلی دانشگاه اصفهان

دانشگاه اصفهان

دانشکده علوم

گروه زیست‌شناسی

پایان نامه‌ی کارشناسی ارشد رشته‌ی زیست‌شناسی - میکروبیولوژی

عباس کریمی راسته‌کناری تحت عنوان

بررسی فراوانی ویروس SEN در استان گیلان

در تاریخ ۱۳۸۸/۶/۱۶ توسط هیأت داوران زیر بررسی و با درجه **عالی** به تصویب نهایی رسید.

۱- استاد راهنمای پایان نامه دکتر مجید بودری با مرتبه‌ی علمی استادیار امضاء

۲- استاد داور داخل گروه دکتر محمد ربانی با مرتبه‌ی علمی دانشیار امضاء

۳- استاد داور خارج از گروه دکتر محمد رضا محزونیه با مرتبه‌ی علمی دانشیار امضاء

امضای مدیر گروه

دکتر سید مجید قادریان

خدايا" در هر نفس تو را شکر می گزارم
تو را ستایش می کنم
و به تو عشق می ورم
و تو مرا یاری می رسانی

امروز در انتهای راه چندین سال تلاش و مقاومت و به دنبال شبها و روزهای دوران تحصیل و خاطرات تلخ و شیرین آن به آغازی دیگر پای می نهم با هدفی والاتر و مسئولیتی عظیم تر. در این سالها هیچ تلاشی نکردم مگر به لطف و رحمت و هیچ اندوخته‌ای ندارم مگر آنچه تو به من عطا نمودی. اینک نیز می خواهم که هم‌چنان یاریگر و همراهم پاشی که از این پس مسئولیتی بس سنگین‌تر در انتظارم است، دینی که باید ادا کنم.

شایسته است سپاسگزاری خود را تقدیم استاد بزرگوارم جناب آقای دکتر مجید بوذری نمایم که با راهنمایی‌های دقیق و عالمانه‌شان سبب پربارتر شدن این پژوهش شدند و اخلاق و منش ایشان که سیمای محققان نمونه در زمینه علم و اخلاق می‌باشد. خداوند بی‌همتا را شاکرم که توفیق شاگردی چنین استاد بزرگواری را به من عطا فرمود.

از برادرانم؛ امیر و آرش و خواهرانم؛ حمیرا و زهره تشکر می کنم.

از جناب آقای دکتر ریانی به عنوان داور داخل گروه و جناب آقای دکتر محزونیه به عنوان داور خارج گروه، که زحمت مطالعه و ارزیابی این پایان نامه را تقبل فرمودند و از راهنمایی‌های ارزنده ایشان بهره‌مند شدم، نهایت تقدير و تشکر را می‌نمایم.

از تمام استادی گروه زیست شناسی دانشگاه اصفهان به ویژه استاد بخش میکروبیولوژی که در طول مدت تحصیل خود در دانشگاه اصفهان از وجود پر برکت آنها در تعلیم و تربیت خود بهره‌مند شدم جناب آقایان دکتر مجید بوذری، دکتر محمد ریانی، دکتر ناصر گلبانگ، دکتر ایرج نحوی، دکتر رسول روغنیان، سرکار خانم دکتر گیتی امتیازی و سرکار خانم دکتر رoha کسری کرمانشاهی کمال امتحان و تشکر را دارم.

از جناب آقای دکتر افراه و آقای مهندس شهرام فتاحی فر که ما در تهیه نمونه‌های سرم یاری نمودند، کمال تشکر را دارم. از تمام کارکنان سازمان انتقال خون استان گیلان و آزمایشگاه بیمارستان رازی و آزمایشگاه پاتوبیولوژی دکتر افراه در شهر رشت تشکر می کنم.

خدایا زیستنی به من بیاموز که در انتهای آن بر بی ثمری لحظه‌ای که به بطالت گذشته است سوگوار نباشم خدایا می خواهم آن را خود انتخاب کنم اما آنگونه که تو دوست می داری.

تَهْدِيم بِهِ بُدر و مادِ عَزِيزِم

خدای را بسی سلکرم که از روی کرم پدر و مادری فداکار نصیبم ساخته تا در سایه

درخت پر بار وجودشان بیاسایم و از ریشه آنها شاخ و برگ کیرم و از سایه وجودشان

در راه کسب علم و دانش تلاش نمایم.

والدینی که بودشان تلخ افحاری است بر سرم و ناشان دلیلی است بر بودنم چرا

که این دو وجود پس از پروردگار نمایه هستی ام بوده اند و ستم را گرفته قتل و راه رفتن

راد این وادی زندگی پر از فرازو نشیب آموختند.

آموزگارانی که برایهم زندگی؛ بودن و انسان بودن را مختارند

حال این برگ سبزی است تنه دویش تهدیم آنان....

در روز بیستم ماه جولای سال ۱۹۹۹، ویروس جدیدی در سرم یک بیمار آلوده به HIV که همچنین دارای هپاتیت با منشا نامعلوم بود در کشور ایتالیا شناسایی و از روی مخفف نام همین بیمار، ویروس SEN نامگذاری شد. ویروس SEN از طریق خون منتقل می‌شود و همچنین دارای دزوکسی ریبونوکلئیک اسید تک رشتهدی با تقریباً ۳۸۰۰ نوکلئوتید و اندازه‌ی حدود ۲۶ نانومتر و سه قالب خواندن باز می‌باشد. از میان ۹ ژنوتیپ ویروس SEN، ژنوتیپ‌های D و H فراوانی بیشتری در افراد آلوده به هپاتیت با منشا نامعلوم نسبت به افراد سالم دارند. شیوع جهانی این ویروس با میزان شیوع مختلف در نواحی جغرافیایی متفاوت گزارش شده است. دامنه‌ی وسیعی از آلودگی به ویروس SEN در افراد استفاده کننده از تزریقات داخل وریدی، بیماران هموفیلی و تالاسمی، بیماران همودیالیزی، افراد آلوده به ویروس HIV و افراد دارای انواع مختلف بیماری‌های کبدی گزارش شده است. در این بررسی فراوانی عفونتهای ژنوتیپ‌های D و H ویروس SEN در ۴ گروه اهداکنندگان خون سالم، بیماران تالاسمی و افراد آلوده به ویروس‌های هپاتیت B و C بررسی شد. همچنین برای مشخص کردن نقش احتمالی ویروس SEN در ارتباط با بیماری کبدی، آنزیم‌های آلانین آمینوترانسفراز و آسپارتات آمینوترانسفراز کبدی و بعضی از شاخص‌های خونی بیماران تالاسمی اندازه‌گیری شد. روش PCR داخلی برای شناسایی ناحیه کوتاهی از اولین قالب خواندن باز ژنوتیپ‌های D و H ویروس SEN در تعداد ۳۲۰ نمونه سرم بررسی شد. در بررسی‌های آماری از تست‌های آنالیز و واریانس، توکی و فیشر با استفاده از نرم‌افزارهای GraphPad و SPSS استفاده شد. همچنین در بررسی‌های ژنتیکی از نرم‌افزارهای MEGA 4.1، Chromas و Sequin استفاده شد. هشت محصول PCR به صورت تصادفی از چهار گروه مورد بررسی، انتخاب و برای تعیین توالی نوکلئوتیدی به شرکت Geneservice فرستاده شد. ردیف کردن توالی‌های متعدد با استفاده از ClustalW در نرم‌افزار MEGA انجام شد. شماره‌های دسترسی SENV-D و شماره‌های دسترسی GQ179971, GQ179970, GQ179969, GQ179968 برای توالی‌های SENV-H در بانک ژن ثبت گردید. مطابق با روش WU-Blast2 و درخت فیلوژنتیکی، شباهت بالایی بین توالی‌های ما و بعضی از سویه‌های TTV مشاهده شد. همچنین شباهت بالایی میان توالی‌های SENV-H و SENV-D مشاهده شد. اختلاف معنی‌داری در میانگین سطح آنزیم‌های کبدی در بیماران تالاسمی، افراد آلوده به ویروس‌های هپاتیت B و C نسبت به افراد سالم مشاهده شد ($P < 0.05$). اختلاف معنی‌داری در میانگین سطح آنزیم‌های کبدی بین اشخاص آلوده و آلوده نشده به ویروس SEN در چهار گروه مورد بررسی مشاهده نشد ($P > 0.05$). البته لازم به ذکر است که ۲۶ نفر از بیماران تالاسمی میزان آنزیم‌های کبدی بالاتر از حد طبیعی داشتند. فراوانی ویروس SEN در افراد سالم ($90/8\%$)، بیماران تالاسمی (98%) و افراد آلوده به ویروس‌های هپاتیت B (۹۴٪) و هپاتیت C (۹۶٪) شناسایی شد. فراوانی ژنوتیپ D ویروس SEN و افرادی که حداقل به یک ژنوتیپ ویروس SEN آلوده هستند و افرادی که همزمان آلوده به دو ژنوتیپ ویروس SEN آلوده هستند، به طور

معنی‌داری در بیماران تالاسمی بیشتر از اهداکنندگان خون سالم بود ($P<0.05$). در میان اهداکنندگان خون سالم، فراوانی افراد آلوده به SENV-H بیشتر از SENV-D بود ($P<0.05$). چهل درصد از افراد سالم، ۴۶٪ و ۵۴٪ از افراد آلوده به هپاتیت B و C آلوده به ویروس SEN در گروههای با میانگین سنی زیر ۳۰ سال قرار داشتند که این میزان در بیماران تالاسمی ۹۱٪ بود ($P<0.001$). بیماران آلوده به SENV-D و افراد همزمان آلوده به هر دو ژنوتیپ D و H ویروس SEN میانگین وزن هموگلوبین بیشتری در هر گلبول قرمز نسبت به بیماران تالاسمی آلوده نشده به SENV-D داشتند ($P<0.05$). در میان افراد سالم، مردان آلوده به SENV-H بطور معنی‌داری بیشتر از مردان آلوده SENV-D بودند ($P<0.001$). مطابق با این نتایج، تأثیر عفونت ویروس SEN روی زمان مرگ و میر بیماران تالاسمی مجھول باقی می‌ماند. شباهت ژنومی بالای بین توالی‌های نوکلئوتیدی ما و توالی‌های بعضی از سویه‌های ویروس TT ممکن است ما را به نقطه نظر تاریخچه تکاملی ویروس SEN در ارتباط با TTV رهنمود سازد. میزان بالای عفونت همزمان به دو ژنوتیپ D و H ویروس SEN نشان داد که این دو ژنوتیپ تأثیر منفی بر علیه یکدیگر ندارند. فراوانی بالای عفونت ویروس SEN در میان بیماران تالاسمی و افراد آلوده به ویروس‌های هپاتیت B و C احتمالاً بر روش انتقال مشترک از طریق خون این ویروس دلالت دارد. فراوانی بالای عفونت ویروس SEN در افراد سالم احتمالاً بر روش‌های دیگری به غیر از روش اصلی انتقال خون این ویروس، دلالت دارد. در نهایت با شناسایی فراوانی $90/8\%$ عفونت به ویروس SEN در افراد سالم به همراه شباهت بالای نوکلئوتیدی بین توالی‌های ما در چهار گروه مورد بررسی، می‌توانیم پیشنهاد دهیم که افراد سالم به عنوان بخشی از منبع انتقال ویروس SEN به بیماران تالاسمی و احتمالاً گروههای دیگر جامعه عمل می‌کنند.

کلمات کلیدی: ژنوتیپ D ویروس SEN، ژنوتیپ H ویروس PCR، SEN داخلی، وزن هموگلوبین در هر گلبول قرمز، آلانین آمینو ترانسفراز، آسپارتات آمینو ترانسفراز

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
فصل اول: کلیات	
۱-۱- مقدمه	۱
۲-۲- خصوصیات کلی و ردهبندی ویروس SEN	۲
۳-۳- خصوصیات ژنومی ویروس SEN	۳
۴-۴- همانند سازی	۷
۵-۵- روش‌های شناسایی ویروس SEN	۸
۶-۶- شناسایی ویروس SEN در کبد انسان	۹
۷-۷-۱- پیدمیلوژی	۹
۷-۷-۱-۱- عفونت ویروس SEN در بیماران مبتلا به انواع مختلف بیماری‌های کبدی	۹
۷-۷-۲- ویروس SEN و سرطان سلول‌های کبدی	۱۰
۷-۷-۳- ارتباط ویروس SEN و هپاتیت وابسته به انتقال خون	۱۰
۷-۷-۴- عفونت همزمان ویروس SEN و HCV/HBV	۱۱
۷-۷-۵- ارتباط ویروس SEN با بیماران دریافت کننده پیوند کبدی	۱۱
۷-۷-۶- ارتباط ویروس SEN با بیماران HIV مثبت	۱۳
۷-۷-۷- عفونت ویروس SEN در بیماران همودیالیزی	۱۳
۸-۸-۱- روش‌های انتقال عفونت ویروس SEN	۱۴
۹-۹-۱- مدت پایداری عفونت ویروس SEN در انسان	۱۶
۱۰-۱- روش‌های تحقیقی درمان عفونت ویروس SEN در انسان	۱۷
۱۱-۱- راهبردهای آینده	۱۸
اهداف تحقیق	۲۰

صفحه	عنوان
	فصل دوم: مواد و روش ها
۲۱	۱-۲- مواد و وسایل به کار رفته
۲۱	۱-۱-۱- دستگاه های مورد استفاده
۲۲	۱-۱-۲- مواد به کار رفته
۲۳	۱-۲-۳- وسایل پلاستیکی
۲۳	۲-۲- روش ضدغونی نمودن محلول ها، وسایل و محیط آزمایشگاهی
۲۴	۲-۳- تهیه نمونه های سرم
۲۴	۴-۲- سنجش آنزیم های کبدی
۲۵	۴-۳-۱- اندازه گیری سطح آنزیم (GOT)AST
۲۶	۴-۳-۲- روش کار
۲۷	۴-۴-۲- بررسی آنزیم (GPT)ALT
۲۸	۴-۴-۲-۱- روش کار
۲۸	۵-۲- استخراج DNA
۲۸	۵-۲-۱- مواد مورد استفاده
۲۹	۵-۲-۱-۱- روش تهیه ۰/۲ NaCl مولار
۲۹	۵-۲-۱-۲- روش تهیه ۰/۲۵ SDS درصد
۲۹	۵-۲-۳- روش تهیه پروتئیناز K (۱۰ mg /ml)
۳۰	۵-۲-۴-۱- روش تهیه استات سدیم ۳ مولار (PH ۵/۲)
۳۰	۵-۲-۵-۱- روش تهیه تریس - بیس (Tris-Base)
۳۰	۵-۲-۶- روش تهیه دی سدیم اتیلن دی آمین ترا استات (Na ₂ EDTA)
۳۱	۵-۲-۷-۱- روش تهیه TE
۳۱	۵-۲-۲- روش استخراج DNA از سرم

عنوان	صفحه
۳-۵-۲- تعیین خلوص DNA استخراج شده	۳۳
۶-۲- تکثیر (PCR) DNA	۳۳
۶-۲- مواد مورد استفاده	۳۳
۶-۲- ۱- روش آماده کردن پرایمرها	۳۴
۶-۲- ۲- روش انجام PCR	۳۴
۷-۲- الکتروفورز و مشاهده محصول PCR	۲۵
۷-۲- مواد مورد استفاده	۳۵
۷-۲- ۱- روش تهیهٔ محلول اتیدیوم بروماید	۳۵
۷-۲- ۲- روش تهیهٔ TBE	۳۶
۷-۲- ۳- روش تهیهٔ ژل آگارز	۳۶
۷-۲- ۴- لودینگ بافر	۳۷
۷-۲- ۵- مارکر DNA	۳۷
۷-۲- ۶- روش انجام الکتروفورز	۳۸
۸-۲- استخراج DNA از ژل	۳۸
۸-۲- ۱- مواد مورد استفاده برای خالص سازی و استخراج DNA از ژل آگارز	۳۸
۸-۲- ۱- ۱- روش تهیهٔ بافر شستشو (Washing buffer)	۳۹
۸-۲- ۱- ۲- روش تهیهٔ TAE	۳۹
۸-۲- ۲- روش استخراج DNA از ژل آگارز	۳۹
۹-۲- تعیین توالی نوکلئوتیدی محصولات PCR	۴۱
۱۰-۲- تجزیه و تحلیل تکاملی و فیلوزنتیکی	۴۱
۱۱-۲- تجزیه و تحلیل آماری	۴۱

عنوان

صفحه

فصل سوم: نتایج

۱-۳- مشخصات و اطلاعات مربوط به نمونه‌های سرم ۴۳
۲-۳- نتایج PCR و ژل الکتروفورز ۴۴
۳-۳- نتایج حاصل از مقایسه کلی جنسیت، سن و آنزیم‌های کبدی در بیماران تالاسمی و گروه کنترل ۴۴
۴-۳- ارتباط بین ژنوتیپ‌های SEN، سن و جنسیت افراد در گروه اهداکنندگان خون سالم ۴۵
۵-۳- ارتباط بین ژنوتیپ‌های D و H ویروس SEN، سن و جنسیت افراد در بیماران تالاسمی ۴۶
۶-۳- فراوانی آلودگی به ویروس SEN در اهداکنندگان خون سالم و بیماران تالاسمی ۴۶
۷-۳- مقایسه سطوح آنزیم‌های کبدی ALT و AST در اهداکنندگان خون سالم و بیماران تالاسمی ۴۷
۸-۳- بررسی تعدادی از فاکتورهای خونی در بیماران تالاسمی ۵۱
۹-۳- مقایسه جنسیت، میانگین سن و سه شاخص خونی بیماران تالاسمی بین بیماران با و بدون عفونت ویروس SEN ۵۲
۱۰-۳- مقایسه تعداد افراد آلوده و آلوده نشده به ویروس SEN در سه عامل شمارش گلبول‌های سفید خون، شمارش پلاکت و میانگین غلظت هموگلوبین در یک گلبول قرمز در بیماران تالاسمی ۵۳
۱۱-۳- مقایسه تعداد افراد با و بدون آلودگی به ویروس SEN در بین گروه‌های سنی مختلف در بیماران تالاسمی و اهداکنندگان خون سالم ۵۵
۱۲-۳- نتایج حاصل از مقایسه کلی جنسیت، سن و آنزیم‌های کبدی در اهداکنندگان خون آلوده به ویروس هپاتیت B و گروه کنترل ۵۷
۱۳-۳- ارتباط بین ژنوتیپ‌های SEN، سن و جنسیت افراد در اهداکنندگان خون آلوده به ویروس هپاتیت B ۵۷
۱۴-۳- فراوانی آلودگی به ویروس SEN در اهداکنندگان خون سالم و افراد هپاتیت B مثبت ۵۸

عنوان	صفحة
۱۵-۳ مقایسه سطوح آنزیم های کبدی ALT و AST در اهداکنندگان خون سالم و اهداکنندگان خون آلوده به ویروس هپاتیت B	۵۸
۱۶-۳ مقایسه تعداد افراد با و بدون آلودگی به ویروس SEN در بین گروه های سنی مختلف در اهداکنندگان خون آلوده به ویروس هپاتیت B و اهداکنندگان خون سالم	۶۱
۱۷-۳ نتایج حاصل از مقایسه کلی جنسیت، سن و آنزیم های کبدی در اهداکنندگان خون آلوده به ویروس هپاتیت C و گروه کنترل	۶۳
۱۸-۳ ارتباط بین ژنتیپ های D و H ویروس SEN، سن و جنسیت افراد در اهداکنندگان خون آلوده به ویروس هپاتیت C	۶۴
۱۹-۳ فراوانی آلودگی به ویروس SEN در اهداکنندگان خون سالم و افراد هپاتیت C مثبت	۶۴
۲۰-۳ مقایسه سطوح آنزیم های کبدی ALT و AST در اهداکنندگان خون سالم و اهداکنندگان خون آلوده به ویروس هپاتیت	۶۵
۲۱-۳ مقایسه تعداد افراد با و بدون آلودگی به ویروس SEN در بین گروه های سنی مختلف در اهداکنندگان خون آلوده به ویروس هپاتیت C و اهداکنندگان خون سالم	۶۸
۲۲-۳ ثبت توالی های تکثیر شده در بانک ژن و بررسی شباهت توالی های بدست آمده با سایر توالی های موجود در بانک ژن جهانی	۶۹
۲۳-۳ ردیف کردن چندین توالی با نرم افزار Clustal W و رسم نمودار فیلوزنوتیکی با استفاده از نرم افزار MEGA	۷۰

فصل چهارم: بحث

۴-۱-۱-۱ فراوانی ویروس SEN در اهداکنندگان خون استان گیلان و مقایسه آن با مناطق دیگر دنیا	۷۳
۴-۲-۴ PCR- داخلی	۷۵
۴-۳ بررسی ارتباط احتمالی ویروس SEN با ویروس های HBV و HCV	۷۵

صفحه	عنوان
۷۶	۴-۵- بررسی اثر سینرژیسم ویروس SEN با ویروس های HCV و HBV
۷۸	۴-۶- شباهت های ژنتیکی با ویروس TT
۷۸	۴-۷- ارتباط احتمالی بین فراوانی ژنوتیپ D ویروس SEN با درمان توسط انترفرون
۷۸	۴-۸- ارتباط قابل ملاحظه ژنوتیپ D ویروس SEN با بیماران تالاسمی
۷۸	۴-۹- آنزیم های آلانین آمینوترانسفراز و آسپارتات آمینوترانسفراز در بیماران تالاسمی
۷۹	۴-۱۰- شیوع ویروس SEN در جمعیت استان گیلان
۸۰	پیشنهادات
۸۱	منابع و مأخذ

فهرست شکل‌ها

صفحه	عنوان
۳	شکل ۱-۱) نقشه ژنوم فرضی ژنوتیپ‌های SENV-H و SENV-D
۶	شکل ۱-۲) مقایسه ردیف اسید آمینه توالی‌های کامل ORF1 چهارده سویه از خانواده ویروس‌های مرتبط با TTV
۷	۱-۳) نمودار فیلوژنتیکی ۲۱ سویه بر اساس توالی‌های کامل A (B و ORF1-3)
۴۴	شکل ۲-۳) تصویر قطعه‌ای از محصول PCR توالی‌های ژنوتیپ‌های D1 و H1 ویروس SEN با استفاده از نرم‌افزار Chromas
۷۱	شکل ۳-۳) ردیف شدن توالی‌های ۴, ۳, ۲, ۱ در مقابل توالی اصلی SENV-D1, 2, 3, 4
۷۲	شکل ۴-۳) ردیف شدن توالی‌های ۴, ۳, ۲, ۱ در مقابل توالی اصلی SENV-H1, 2, 3, 4
۷۲	شکل ۵-۳) نمودار فیلوژنتیکی توالی‌های بدست آمده در این بررسی در مقابل توالی‌های موجود در بانک زن

فهرست جداول‌ها

عنوان	صفحه
جدول ۱-۱) مقایسه درصد شباهت توالی‌های نوکلئوتیدی و اسید آمینه ORF1 هشت سویه ویروس SEN و سویه‌های دیگر خانواده ویروس‌های مرتبط با TTV	۴
جدول ۱-۲) مقایسه خصوصیات پروتئین‌های کد شده توسط توالی‌های ORF1 برای ۸ سویه ویروس	۴
جدول ۲-۱) مشخصات پرایمرهای مورد استفاده	۳۳
جدول ۲-۲) غلظت مواد مورد استفاده در PCR	۳۴
جدول ۳-۱) مقایسه مشخصات پاراکلینیکی بین بیماران تالاسمی و گروه کنترل	۴۵
جدول ۳-۲) مقایسه سن و جنسیت با آلوودگی به ویروس SEN در افراد سالم	۴۶
جدول ۳-۳) مقایسه سن و جنسیت با آلوودگی به ویروس SEN در بیماران تالاسمی	۴۶
جدول ۳-۴) فراوانی افراد آلوود به SENV در بیماران تالاسمی و اهداکنندگان خون سالم	۴۷
جدول ۳-۵) مقایسه سطوح آنزیم‌های کبدی ALT در اهداکنندگان سالم و بیماران تالاسمی	۴۸
جدول ۳-۶) مقایسه سطوح آنزیم‌های کبدی AST در اهداکنندگان سالم و بیماران تالاسمی	۵۰
جدول ۷-۳) اطلاعات هماتولوژیکی بیماران تالاسمی	۵۲
جدول ۸-۳) مقایسه مشخصات پاراکلینیکی بیماران تالاسمی با و بدون عفونت ویروس SEN	۵۳
جدول ۹-۳) مقایسه تعداد افراد با و بدون عفونت ژنوتیپ‌های D و H ویروس SEN در تعداد گلبول‌های سفید خون در هر میلیمترمکعب خون	۵۴
جدول ۱۰-۳) مقایسه تعداد افراد با و بدون عفونت ژنوتیپ‌های D و H ویروس SEN در تعداد پلاکت‌ها در هر میلیمترمکعب خون	۵۴

عنوان

صفحة

جدول ۱۱-۳) مقایسه تعداد افراد با و بدون عفونت ژنوتیپ‌های D و H ویروس SEN در میانگین	55
غلظت هموگلوبین در یک گلبول قرمز	55
جدول ۱۲-۳) مقایسه تعداد افراد با و بدون عفونت SENV در رده‌های سنی مختلف	55
جدول ۱۳-۳) مقایسه تعداد افراد با و بدون عفونت SENV-D در رده‌های سنی مختلف	56
جدول ۱۴-۳) مقایسه تعداد افراد با و بدون عفونت SENV-H در رده‌های سنی مختلف	56
جدول ۱۵-۳) مقایسه مشخصات پاراکلینیکی بین افراد هپاتیت B مثبت و گروه کنترل	57
جدول ۱۶-۳) مقایسه سن و جنسیت اشخاص آلوده به ویروس هپاتیت B و SENV	57
جدول ۱۷-۳) فراوانی افراد آلوده به SENV در افراد آلوده به ویروس هپاتیت B و گروه کنترل	58
جدول ۱۸-۳) مقایسه سطوح آنزیم‌های کبدی ALT در اهداکنندگان سالم و اهداکنندگان خون آلوده به ویروس هپاتیت B	59
جدول ۱۹-۳) مقایسه سطوح آنزیم‌های کبدی AST در اهداکنندگان سالم و اهداکنندگان خون آلوده به ویروس هپاتیت B	60
جدول ۲۰-۳) تعداد افراد با و بدون عفونت SENV در رده‌های سنی مختلف	62
جدول ۲۱-۳) مقایسه تعداد افراد با و بدون عفونت SENV-D در رده‌های سنی مختلف	62
جدول ۲۲-۳) مقایسه تعداد افراد با و بدون عفونت SENV-H در رده‌های سنی مختلف	63
جدول ۲۳-۳) مقایسه مشخصات پاراکلینیکی بین افراد هپاتیت C مثبت و گروه کنترل	63
جدول ۲۴-۳) مقایسه عوامل سن و جنسیت در افراد آلوده به هر دو ویروس HCV و SENV	64
جدول ۲۵-۳) فراوانی افراد آلوده به SENV در اهداکنندگان خون آلوده به ویروس هپاتیت C و گروه کنترل	64

صفحه	عنوان
جدول ۳-۲۶) مقایسه سطوح آنزیم های کبدی ALT در اهداکنندگان سالم و اهداکنندگان خون آلوده به ویروس هپاتیت C ۶۵	
جدول ۳-۲۷) مقایسه سطوح آنزیم های کبدی AST در اهداکنندگان سالم و اهداکنندگان خون آلوده به ویروس هپاتیت C ۶۷	
جدول ۳-۲۸) تعداد افراد با و بدون عفونت SENV در رده های سنی مختلف ۶۸	
جدول ۳-۲۹) مقایسه تعداد افراد با و بدون عفونت SENV-D در رده های سنی مختلف ۶۹	
جدول ۳-۳۰) مقایسه تعداد افراد با و بدون عفونت SENV-H در رده های سنی مختلف ۶۹	

فصل اول

کلیات

۱-۱. مقدمه

تا قبل از شناسایی ویروس های جدید ایجاد کننده هپاتیت، ۸٪ از هپاتیت های ویروسی توسط پنج ویروس هپاتیت A تا E ایجاد می شد. از میان ۲۰٪ از افرادی که با تست های انجام شده برای شناسایی این پنج ویروس منفی می شوند، ۱۰٪ بیماران مبتلا به هپاتیت ایجاد شده از طریق انتقال خون هستند که بر وجود ویروس های دیگری که منجر به ایجاد بیماری کبدی می شود، تاکید می کند (Simons et al., 1995; Simons et al., 1995; Nishizawa et al., 1997).

از زمانیکه اعلام شد که عامل ۲۰٪ از بیماری های کبدی عواملی غیر از ویروس های هپاتیت A تا E هستند، تلاش های فراوانی برای شناسایی این عوامل انجام شده است که از این میان ویروس هایی به نام- GBV-^۱ و TTV^۲ به عنوان عوامل احتمالی چنین بیماری های کبدی پیشنهاد شدند و با شناسایی ویروس SEN^۳، این ویروس نیز به عنوان یک عامل احتمالی دیگر این بیماری های کبدی پیشنهاد شد (Umemura et al., 2001; Yoshida, 2002).

در روز بیستم ماه جولای سال ۱۹۹۹، محققان در مرکز تحقیقات بیومولکولی DiaSorin در کشور ایتالیا، یک ویروس جدید را در سرم یک بیمار آلوده به HIV-1^۴ شناسایی کردند و از روی مخفف نام همین اولین بیمار، این ویروس را SEN virus نامگذاری کردند (Primi et al., 2000).

۱-۲. خصوصیات کلی و ردهبندی ویروس SEN

در حال حاضر مطابق با طبقه بندی کمیته بین المللی رده بندی ویروس ها (ICTV)^۵، جنس Anellovirus شش عضو دارد که شامل Small SENV، Anellovirus PRA4 Anellovirus PRA1 Anellovirus Teno mimi virus Anellovirus TTV-like mimi virus و Torque mimi virus می باشد (Umemura et al., 2001; Biagini et al., 2007).

اگرچه ویروس SEN از نظر ساختاری به TTV شبیه است ولی کمتر از ۵۵٪ در توالی نوکلئوتیدی و ۳۷٪ در توالی آمینواسیدی با پروتوتایپ TA278 TTV (Tanaka et al., 2001) مشابه دارد. در حال حاضر SENV در جنس شناور Anellovirus TTV-like mini virus، TTV و YONBAN (TLMV)، SANBAN (PMV)، TUS01 (Tanaka et al., 2001). تجزیه و تحلیل فیلوزنوتکی SENV وجود ۹ ژنو تایپ مختلف از A تا I را نشان داده است که هر ژنو تایپ با اختلاف در توالی نوکلئوتیدی به اندازه حداقل ۲۵٪، متفاوت است (Umemura et al., 2000a,b; Tanaka et al., 2001). طبقه بندی گونه های مرتبط با ویروس TTV با استفاده از فاصله های تکاملی داخل ناحیه کوتاه N22 نیز پیشنهاد شده است. فاصله بین ۰.۳۴-۰.۰۸ برای تشخیص سویه های TTV، بین ۰.۳۴-۰.۷۱ برای تشخیص ژنو تایپ ها و فاصله بین ۱.۳۲-۰.۷۱ برای تشخیص گونه های مختلف ویروس در نظر گرفته می شود. البته این

¹ GB virus C/ Hepatitis G virus

² TT virus

³ Human Immunodeficiency virus

⁴ International Committee on Taxonomy of Viruses